

Een wonder bestaat

Renkum is sinds 1380 een bedevaartsoord. Veel mensen bezoeken wekelijks Maria van Renkum. Dat was vroeger ook al zo. Mensen zoeken haar op, steken een kaars aan, bidden, mediteren of verblijven er even door alleen maar aanwezig te zijn. Om een gevoel tot uitdrukking te laten komen schrijft men vaak woorden op in het intentieboek, dat bij Maria van Renkum, het devote beeld, aanwezig is. De volgeschreven boeken blijven sinds 1928 bewaard. In hoeverre mensen zich getroost of gesterkt voelen na een bezoek weten we niet. Veel gebeurt in de stilte. Heel af en toe horen we iets bijzonders.....

Onlangs kwam een pelgrim lopend vanaf Eindhoven om een bezoek te brengen aan Maria van Renkum. Op die donderdagmorgen maakte hij gebruik van de mogelijkheid om een kopje koffie/thee te komen drinken in de pastorie, die daarvoor doordeweeks iedere ochtend open is. Deze man vertelde iets bijzonders. Aan hem werd gevraagd dat op papier te zetten.

Maria van Renkum

bijzonder

Mijn moeder vertelde mij deze gebeurtenis, voor haar 'n wonder!

Het was in 1951 toen mijn zusje Marjolie, 3 jaar oud, geopereerd was aan haar oog, dat bij de geboorte 'scheef' stond. Na een geslaagde ingreep moesten de hechtingen nog worden verwijderd in het ziekenhuis te Wageningen. (Vandaag de dag zijn er vanzelf oplossende hechtingen). Mijn moeder vond dat spannend en zag er tegen op, maar het moest nu eenmaal gebeuren. De dag voordat ze met mijn zusje naar het ziekenhuis terug moesten, gingen beiden naar de kerk om bij het beeld van Onze Lieve Vrouw van Renkum een kaarsje op te steken en te bidden voor de goede afloop. En wat gebeurde er? Toen mijn moeder 's avonds mijn zusje naar bed bracht zag zij onder het rechtgezette oog op haar wangetje de hechtingen liggen... die er vanzelf (?) waren uitgegaan! Hoe kon dat? Voor mijn moeder was het duidelijk. Maria van Renkum had haar gebed verhoord. De volgende dag zijn ze nog naar Wageningen gegaan om in het ziekenhuis te laten controleren of alles in orde was. En ook daar waren ze vol verwondering hoe de hechtingen zo 'vanzelf' konden zijn verwijderd...

De dankbaarheid bij mijn moeder was groot, dat begrijpt u wel.

Herman Ueffing (* Oosterbeek 25 januari 1944)

Bijzondere ervaringen horen we graag, desgewenst worden deze geanonimiseerd weergegeven. → stichtingmariavanrenkum@outlook.com

Deze publicatie mag met instemming van Herman Ueffing openbaar gemaakt worden.